RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 53.252 van 17 mei 1995
in de zaak A. 63.089/IV-15.044.

In zake : 1. de n.v. BELGIAN SHIPBUILDERS CORPORATION,
2. de n.v. FULTON MARINE,
3. de n.v. SCHEEPSWERF VAN RUPELMONDE,
4. de n.v. SCHEEPSWERVEN VAN LANGERBRUGGE,
5. en voor zoveel als nodig :
de tijdelijke vereniging K.M.V.,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten J. PUTZEYS, St. GEHLEN, X. LEURQUIN en L. VAN HOUT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Landsverdediging,
die woonplaats kiest bij
Advocaten L. CORNELIS en D. D'HOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

tussenkomende partij :

de n.v. S.K.B.,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. SLOSSE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Amerikalei 73.

D E R A A D V A N S T A T E, IVe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. BELGIAN SHIPBUILDERS CORPORATION, de n.v. FULTON MARINE, de n.v. SCHEEPSWERF VAN RUPELMONDE, de n.v. SCHEEPSWERVEN VAN LANGERBRUGGE en voor zoveel als nodig de tijdelijke vereniging K.M.V. op 3 april 1995 hebben ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de beslissing van 31 maart 1995 van de Ministerraad houdende goedkeuring van het voorstel van de Minister van Landsverdediging hem toe te laten "de conventie, opdracht SDAZ - 1/438106 met betrekking tot het bouwprogramma van vier (4)

kustmijnenvegers in glasvezelversterkte polyester te ondertekenen met de firma n.v. SCHEEPVAART- EN KONSTRUKTIEBEDRIJF (S.K.B.)";

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op 3 april 1995 hebben ingediend waarbij zij als voorlopige maatregel bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid vorderen aan de verwerende partij het verbod op te leggen de bestreden beslissing aan de n.v. S.K.B. te betekenen;

Gelet op het arrest nr. 52.716 van 6 april 1995 waarbij de n.v. S.K.B. in het administratief kort geding wordt toegelaten, waarbij de voorlopige schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van het bovenvermelde besluit, waarbij bij wijze van voorlopige maatregel aan de verwerende partij wordt verboden het bestreden besluit van 31 maart 1995 te betekenen aan de n.v. S.K.B., waarbij aan de verwerende partij een dwangsom wordt opgelegd van 100 miljoen frank voor het geval zij het besluit van 31 maart 1995 aan de n.v. S.K.B. betekent en waarbij de zaak opnieuw wordt vastgesteld op de openbare terechtzitting van 25 april 1995, datum waarop de zaak tot de openbare terechtzitting van 2 mei 1995 is uitgesteld;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota’s van de verzoekende partijen, van de verwerende partij en van de tussenkomende partij;

Gehoord het verslag van Staatsraad M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. VAN HOUT, die verschijnt voor de verzoekende

partijen, van Advocaat D. D'HOOGHE, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat W. SLOSSE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de Ministerraad op 23 december 1994 na een oproep tot de kandidaten voor de onderhandse gunning van de bouw van vier kustmijnenvegers besluit de kandidatuur van de tussenkomende partij in aanmerking te nemen voor verdere onderhandelingen en het sluiten van een raamopdracht; dat met een verzoekschrift van 15 februari 1995 de verzoekende partijen de schorsing vorderen van die beslissing; dat op 31 maart 1995, vooraleer de Raad over die vordering uitspraak heeft gedaan, de Ministerraad het voorstel van de Minister van Landsverdediging goedkeurt hem toe te laten "de conventie, opdracht SDAZ - 1/438106 met betrekking tot het bouwprogramma van vier (4) kustmijnenvegers in glasvezelversterkte polyester te ondertekenen met de firma n.v. SCHEEPVAART- EN KONSTRUKTIEBEDRIJF (S.K.B.)"; dat die beslissing voorwerp is van het onderhavige geding;

2. Overwegende dat de verzoekende partijen als enig middel de onwettigheid aanvoeren van de beslissing van de Ministerraad van 23 december 1994 waarbij hun kandidatuur werd afgewezen; dat de Raad bij arrest nr. 53.251 van 17 mei 1995 de schorsing heeft bevolen van de tenuitvoerlegging van die voor-beslissing, welke deel uitmaakt van een complexe administratieve rechtshandeling waarvan de thans bestreden toewijzingsbeslissing van 31 maart 1995 het resultaat is; dat dienvolgens

het middel gestoeld op de onwettigheid van die voor-beslissing ernstig is;

3.1. Overwegende dat het door het arrest nr. 52.716 van 6 april 1995 aangenomen moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat in een mogelijk verlies van een opdracht met een totale waarde van 12 miljard frank; dat de verwerende partij het moeilijk te herstellen ernstig karakter van zulk een nadeel niet betwist; dat ze wel beklemtoont dat met de bestreden beslissing dit nadeel zich niet noodzakelijk realiseert aangezien de conventie op elk ogenblik kan worden verbroken en het sluiten van het eerste deelcontract met een maximale waarde van 200 miljoen frank niet noodzakelijk inhoudt dat ook de andere deelcontracten zullen worden gesloten; dat de tussenkomende partij zich in dezelfde zin uitlaat;

3.2. Overwegende dat in het evengenoemde arrest nr. 52.716 van 6 april 1995 de Raad van State er terecht heeft op gewezen dat blijkens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een voorwaarde voor schorsing is dat de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel "kan berokkenen", dat het risico voor een zodanig nadeel kan volstaan en dat argumenten die dat risico niet afwijzen, maar alleen de onvermijdelijkheid van het zich realiseren van het nadeel in twijfel trekken, aldus rechtens niet relevant zijn;

4. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

5. Overwegende, wat betreft het door de verwerende partij geuite verzoek om aan belangenafweging te doen en alzo aandacht te hebben voor het feit "dat

het in het licht van de internationale verplichtingen (NAVO) van groot belang is dat het kustmijnenvegers-project kan worden voortgezet", dat de verwerende partij er ten onrechte van uitgaat dat de gevorderde schorsing "een patstelling met zich (zou) meebrengen die tot gevolg kan hebben dat het gehele project lam komt te liggen"; dat, immers, wanneer de Raad van State de schorsing beveelt, hij alleen de keuze van de aannemer schorst en deze schorsing haar uitwerking verliest op het tijdstip dat de overheid een nieuwe keuze maakt; dat de verwerende partij niet concreet aantoont dat een door de schorsing veroorzaakte vertraging, waarvan de duur-tijd grotendeels afhangt van de verwerende partij zelf, onverenigbaar is met de verplichtingen die zij tegenover de NAVO heeft;

6. Overwegende dat er evenmin een reden is om een ander standpunt in te nemen dan het arrest van 6 april 1995 heeft gedaan inzake de vordering tot het opleggen bij wege van voorlopige maatregel van een verbod aan de verwerende partij om de bestreden beslis-sing aan de tussenkomende partij te betekenen, alsmede inzake het verzoek tot het opleggen van een dwangsom van 100 miljoen frank voor het geval de bestreden beslissing zou worden betekend; dat met eenparigheid besloten wordt de bevolen voorlopige maatregel te bevestigen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De bij het arrest nr. 52.716, n.v. BELGIAN SHIPBUILDERS CORPORATION en cons., van 6 april 1995, bevolen schorsing, bevolen voorlopige maatregel en opgelegde dwangsom worden bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien mei 1900 vijfennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	J. DE BRABANDERE,	staatsraad,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. VERMEIRE.**